

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoZm/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118201860
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3118201860.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: ALUPON System CZ, s.r.o. so sídlom Masarykovy Sady 76/18, 737 01 Český Těšín, ČR, IČO: 040 76 133, právne zastúpeného: JUDr. Ďurčeková s.r.o., Námestie Slobody 5, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 863 254 proti žalovaným: 1/ NALIDE, s.r.o. so sídlom Odbojárska 633/633, 018 51 Nová Dubnica - Malý Kolačín, IČO: 36 722 898, 2/ I., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XXX, XXX XX D. W. - O. G. a 3/ L.. H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XXX, XXX XX D. W. - O. G., právne zastúpeným: Advokátska kancelária KZ partners, s.r.o. so sídlom Slnecná 4, 903 01 Senec, IČO: 47 236 477, o zaplatenie 29.830 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 36CbZm/4/2018-290 zo dňa 29. novembra 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 36CbZm/4/2018-304 zo dňa 22. januára 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti voči žalovanému 1/, ktorému bola uložená povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne so žalovanými 2/, 3/ žalobcovi sumu 29.830 Eur so 6 % ročným úrokom od 10.03.2019 do zaplatenia a v časti výroku o náhrade trov konania, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému 1/ v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom č. k. 36CbZm/4/2018-290 zo dňa 29. novembra 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 36CbZm/4/2018-304 zo dňa 22. januára 2020 výrokom I. uložil žalovaným 1/, 2/, 3/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 29.830 Eur so 6 % ročným úrokom z omeškania od 10.03.2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom II. priznal žalobcovi proti žalovaným 1/, 2/, 3/ spoločne a nerozdielne právo na náhradu 100 % trov konania. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 21.07.2015 uzavrel žalovaný 1/ ako kupujúci so žalobcom ako predávajúcim Rámcovú smlouvu č. 31/15, podľa čl. I bodu 1 ktorej boli jej predmetom plnenia dodávky tovaru predstavujúce sortiment predávajúceho, najmä Al profily spolu s príslušenstvom ALURON a YAWAL. Podľa čl. I bodu 2 uvedenej zmluvy, predávajúci sa zaväzuje, že bude kupujúcemu v súlade s touto zmluvou a podľa objednávok, zaslaných kupujúcim a predávajúcim potvrdených, dodávať tovar a kupujúci sa zaväzuje objednaný tovar prevziať a zaplatiť zaň dohodnuté cenu. Podľa čl. I bodu 3 označenej zmluvy, táto zmluva upravuje dodávky tovaru, vznik dielčích kúpnych zmlúv, na základe ktorých sa dodávky uskutočňujú, ďalej práva, povinnosti a nároky zmluvných strán z týchto zmlúv

plynúce a ďalej všetky ostatné záležitosti s týmto súvisiace. Podľa čl. II bodu 1 uvedenej zmluvy, cena tovaru je stanovená v „cenníku profilov

a príslušenstva“ predávajúceho. Cenník je pripojený k tejto zmluve. Podľa čl. II bodu 3 uvedenej zmluvy, predávajúci je oprávnený Cenník jednostranne meniť, a to najmä

v súvislosti so zmenami cien vstupov, napr. energie, surovín, atď. Zmeny Cenníka budú oznámené kupujúcemu s predstihom minimálne 30 dní pred nadobudnutím ich účinnosti formou emailovej správy obsahujúcej nový cenník alebo internetový odkaz na nový cenník. Zmeny cenníka, pokiaľ sa jeho jednotlivé položky zmenia oboma smermi v rozsahu o max. 2% (ďalej len „cenová úprava“) nie sú jednostrannou zmenou obchodných podmienok

v zmysle § 1752 NOZ. V prípade zmeny Cenníka presahujúcej rámec cenovej úpravy sa zmluvné strany na zmene cenníka dohodnú; ak k dohode nedôjde do 14 dní od doručenia oznámenia o takejto zmene, je kupujúci oprávnený v lehote ďalších 14 dní nasledujúcich po uplynutí lehoty pre uzatvorenie dohody túto rámcovú zmluvu vypovedať. Podľa čl. III bodu 1 uvedenej zmluvy, kupujúci bude objednávať tovar písomnou objednávkou, vo forme faxu, emailu alebo doporučeného listu, v ktorej uvedie požadované množstvo, druh a farebnosť objednávaného tovaru. Podľa čl. III bodu 2 zmluvy, predávajúci v termíne 3 pracovných dní od obdržania objednávky faxom, emailom alebo písomne potvrdí prijatie alebo neprijatie objednávky a súčasne uvedie predpokladanú cenu dodávky. Pokiaľ v uvedenom termíne objednávku predávajúci nepotvrdí, považuje sa to za neprijatie objednávky. Podľa čl. III bodu 4 uvedenej zmluvy, kupujúci môže objednať u predávajúceho tovar v cene, ktorá spolu

s aktuálnym zadĺžením kupujúceho u predávajúceho nesmie byť vyššie ako 30 000,- Eur.

U objednávky prekračujúcej túto výšku uhradí kupujúci dopredu zálohu, o ktorú presahuje dohodnutú hranicu a dohodnutú zálohu podľa čl. IV bodu 1.1. Podľa čl. III bodu 8 označenej zmluvy, v prípade, že bude kupujúcemu objednaný tovar dodaný v rozpore s potvrdenou objednávkou, t.j. v inej kvalite - akosti, prevedení, v inom farebnom odtiene, či v menšom objeme, je kupujúci oprávnený túto dodávku odmietnuť prevziať a predávajúci je povinný si na svoje náklady takúto dodávku prepraviť späť do svojho sídla. Podľa čl. IV bodu 3 uvedenej zmluvy, pre prípad omeškania kupujúceho s platením kúpnej ceny uvedenej v konečnej faktúre sa zmluvné strany dohodli, že predávajúci je oprávnený účtovať kupujúcemu zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % z dlžnej čiastke za každý deň omeškania. Podľa čl. V bodu 1 zmluvy, k zabezpečeniu dlhu podľa tejto zmluvy vystavil kupujúci pri podpise tejto zmluvy vlastnú zmenku in blanco. Touto zmenkou sa kupujúci zaväzuje zaplatiť predávajúcemu - remitentovi čiastku, ktorú nezaplatil v termínoch stanovených touto zmluvou. Podľa čl. V bodu 3 zmluvy, v prípade omeškania s úhradou dlhu vyplývajúceho z tejto zmluvy, resp. dielčích zmlúv uzavretých podľa objednávok kupujúceho, je predávajúci - remitent oprávnený vyplniť

v zmenke čiastku do výšky aktuálneho dlhu kupujúceho - vystaviteľa u predávajúceho - remitenta (dlžná cena odobratého tovaru spolu so zmluvnou pokutou). Podľa čl. V bodu 4 zmluvy, predávajúci - remitent môže doplniť v predmetnej zmenke: a) čiastku podľa čl. V.4; b) dátum splatnosti zmenky. Podľa čl. VII bodu 1 uvedenej zmluvy, neoddeliteľnou súčasťou je cenník profilov a príslušenstva a aktuálny výpis z obchodného registra kupujúceho

a predávajúceho. Podľa čl. VII bodu 3 uvedenej zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že ustanovenia § 1799-1800 Občianskeho zákonníka sa na zmluvné vzťahy upravené touto zmluvou neaplikujú. Ostatné, touto zmluvou neupravené vzťahy, sa riadia príslušnými ustanoveniami zákona č. 82/2012 Sb., Občianskeho zákonníka. Žalobca predložil v konaní vlastnú zmenku, ktorá obsahuje: miesto vystavenia: T., dátum vystavenia: 21.07.2015, zmenková suma: 29 830,- Eur, údaje o splatnosti: 20.02.2018, bezpodmienečný sľub zaplatiť zmenkovú sumu 29 830,- Eur, na rad: žalobca, splatnosť v: 737 01 Český Těšín. Masarykovy sady 18, odtlačok pečiatky a podpis žalovaného 1/ ako vystaviteľa, meno, priezvisko, rodné číslo a podpis avalistov - žalovaných 2/, 3/ s doložkou „per aval“. Vychádzal zo zistenia, že žalobca je česká obchodná spoločnosť, žalovaný 1/ je slovenská obchodná spoločnosť. Rámcovú smluvu č. 3/2015 zo dňa 21.07.2015 uzatvorili podľa Občianskeho zákonníka platného v ČR. Podľa čl. VII bodu 3 označenej zmluvy sa ostatné, touto zmluvou neupravené vzťahy jej strán, mali riadiť Občianskym zákonníkom platným

v ČR. Z uvedeného je zrejmé, že predmetná Rámcová smlouva a obchodné záväzkové vzťahy vzniknuté medzi žalobcom a žalovaným 1/ sa, v súlade s čl. 3 bodu 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 z 17.06.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), spravujú Občianskym zákonníkom platným v ČR. Rámcová smlouva č. 3/2015, v jej čl. V bodoch 3-5, obsahuje Dohodu o vyplňovacom práve k blankozmenke, z čoho je zrejmé, že i táto dohoda sa spravuje právnym poriadkom platným v ČR, ktorý si zvolili zmluvné strany. Samotnú žalovanú zmenku Rámcová smlouva č. 3/2015 neupravuje. Z čl. V bodu 1 uvedenej zmluvy je zrejmé iba to, že k zabezpečeniu dlhu vyplývajúceho z tejto zmluvy vystavil žalovaný 1/ ako kupujúci pri podpise zmluvy č. 3/2015 vlastnú blankozmenku.

Podľa čl. VII bodu 3 Rámcovej zmluvy, sa touto zmluvou neupravené vzťahy jej strán spravujú príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka platného v ČR, ktorý však právnu úpravu zmenky neobsahuje, nakoľko táto zmenka je predmetom úpravy zák. č. 191/1950 Sb. Zákona sménečného a šekového platného v ČR. Z citovaných zmluvných ustanovení však vyplýva, že žalobca a žalovaný 1/ v Rámcovej zmluve č. 3/2015 prejavili vôľu, aby sa ich obchodné vzťahy, vzniknuté na základe označenej zmluvy, riadili právnym poriadkom platným v ČR. Žalovaná zmenka bola vystavená v ČR. Žalovaní 2/, 3/ ju podpísali ako avalisti. So samotnej žalovanej zmenky nevyplýva voľba rozhodného práva. Na záväzky vyplývajúce zo zmienek nie je možné použiť Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008

zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), keďže z rozsahu jeho pôsobnosti článok 1 ods. 2 písm. d) vylučuje záväzky vyplývajúce zo zmienek, pričom právo Európskej únie a medzinárodné zmluvy neobsahujú kolízne normy pre oblasť zmienek. Vzhľadom k tomu súd určil pre predmetnú zmenku rozhodné právo v zmysle § 10 ods. 1 zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov s tým, že danú vec je potrebné riešiť podľa českého právneho poriadku, nakoľko jeho použitie zodpovedá rozumnému usporiadaniu daného vzťahu, a to aj s prihliadnutím na vôľu strán deklarovaných v Rámcovej zmluve č. 3/2015 o tom, aby sa ich obchodné vzťahy riadili týmto právnym poriadkom (i keď táto nemá podstatné náležitosti dohody o rozhodnom práve výslovne pre žalovanú zmenku). Žalovaná zmenka bola vystavená v ČR, žalobca ako remitent je česká obchodná spoločnosť, pričom platobné miesto je taktiež v ČR. Vzhľadom k uvedenému sa v zmysle čl. I § 92 ods. 1 zák. č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov, platného v SR, forma zmenkového vyhlásenia a v zmysle čl. I § 93 zák. č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov, platného v SR, účinky zmenkových vyhlásení, spravujú českým právnym poriadkom ako právnym poriadkom platobného miesta a miesta v ktorom bola zmenka vystavená (T.. Súd upriamuje pozornosť aj na to, že právna úprava zmenky vychádza v Českej republike i v Slovenskej republike z rovnakého právneho základu, ktorým je zákon č.191/1950 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1950/191/>> Sb. Zákon zmenkový a šekový. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co 404/2014 z 24.06.2015. Súd prvej inštancie k námietke neplatnosti predmetnej zmenky vznesenej žalovanými uviedol, že táto námietka je nedôvodná, pretože použitie doložky „per aval“ na zmenke neodporuje nevyhnutnosti jednojazyčnosti zmenky, a teda nejde o kombináciu viacerých jazykov. Zdôraznil, že doložka „per aval“ pomenúvajúca aval, čiže zmenkové ručenie, je všeobecne a medzinárodne používané označenie zmenkového ručenia. Konštatoval, že použitie doložky „per aval“ na predmetnej zmenke nespôsobilo neplatnosť zmenky v zmysle čl. I. § 76 ods. 1 zák. č. 191/1950 Sb. zákona sménečného a šekového. Ďalej súd prvej inštancie, vychádzajúc z ust. § 578 zák. č. 89/2012 Sb. Občiansky zákoník uviedol, že nepochybne v čl. V bod 4 písm. a) Rámcovej zmluvy č. 3/2015 došlo k chybe v písaní, keď namiesto čl. V. bodu 3 bol nesprávne uvedený čl. V. bod 4. Konštatoval, že takáto chyba v písaní nemá za následok neplatnosť čl. V bodu 4 písm. a) Rámcovej zmluvy č. 3/2015, nakoľko s ohľadom na čl. V bod 3 označenej zmluvy je jeho význam nepochybný. Z čl. V bodu 4 písm. a) zmluvy v kontexte s čl. V bodom 4 písm. b) zmluvy totiž vyplýva to, že predávajúci - remitent môže na predmetnej blankozmenke vyplniť čiastku a dátum splatnosti zmenky. Spôsob vyplnenia čiastky (zmenkovej zmluvy) bol však konkrétne dohodnutý v čl. V bode 3 Rámcovej zmluvy č. 3/2015, z ktorého možno (§ 556 ods. 1 zák. č. 89/2012 Sb. Občiansky zákoník, platného v ČR) jednoznačne ustáliť vôľu zmluvných strán ohľadom toho, z čoho mala pozostávať zmenková suma, ktorú mohol vyplniť na žalovanej zmenke žalobca. Z uvedeného je zrejmé, že v čl. V bodoch 3, 4 zmluvy bol riadne dohodnutý spôsob vyplnenia zmenkovej sumy na predmetnej blankozmenke. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na znenie čl. V bod 4 písm. b) Rámcovej zmluvy č. 3/2015 žalobca bol oprávnený vyplniť na žalovanej zmenke akýkoľvek dátum splatnosti nasledujúci po dátume splatnosti ňou zabezpečovaného dlhu, keďže predmetná zmenka bola zabezpečovacou zmenkou. Zdôraznil, že nezistil neplatnosť zmenky, ani neplatnosť dohody o vylučovacom práve k blankozmenke obsiahnutej v čl. V bod 3, 4 Rámcovej zmluvy č. 3/2015 z dôvodu, že by nebol dohodnutý konkrétny spôsob vyplnenia dátumu splatnosti zmenky, pôvodne vystavenej ako blankozmenky. Konštatoval, že nezistil rozpor dátumu splatnosti žalovanej zmenky s dohodou o vyplňovacom práve k blankozmenke, a ani s Rámcovou zmluvou č. 3/2015. Ako nedôvodnú vyhodnotil tiež námietku vadného vyplnenia žalovanej zmenky, pretože v zmysle čl. V bod 3 a čl. IV bod 3 bol žalobca oprávnený vyplniť zmenkovú sumu nielen na sumu zodpovedajúcu dlžnej kúpnej cene, ale aj na zmluvnú pokutu v aktuálnej výške. Zmenková suma vo výške 29.830 Eur pozostávala teda z dlžnej kúpnej ceny 29.061,50 Eur a zo zmluvnej pokuty vo výške 768,89 Eur. K námietke žalovaných o nesprávnosti výšky zmenkovej sumy z dôvodu nesúladu kúpnej ceny fakturovanej žalobcom faktúrami č. 170200320 v sume 3 499,46 Eur,

č. 170200334 v sume 70,71 Eur, č. 170200357 v sume 8 647,26 Eur, č. 170200372 v sume 14 041,56 Eur, č. 170200381 v sume 1 084,54 Eur a č. 170200392 v sume 1 717,97 Eur s dohodou zmluvných strán o cene tovaru vyplývajúcej z Rámcovej zmluvy č. 3/2015, z cenových ponúk žalobcu a z objednávok žalovaného súd prvej inštancie uviedol, že žalovaní tvrdenie o nesprávnosti fakturácie nepreukázali. Poukázal tiež na to, že žalovaní až do podania odporu faktúry vystavené žalobcom nenamietali, naopak, žalovaný 1/ dokonca odsúhlasil dlh titulom neuhradených faktúr v sume 29.061,50 Eur v rámci inventarizácie pohľadávok k 31.12.2017. Pokiaľ žalovaní nesúlad fakturovaných cien preukazovali prehľadom jednotlivých položiek tovaru s ich jednotkovou a celkovou cenou podľa objednávky a podľa faktúry v tabuľkách tvoriacich súčasť ich písomného vyjadrenia zo dňa 08.03.2019, súd prvej inštancie konštatoval, že tieto tabuľky vytvorené žalovanými sú neprehľadné a nepreskúmateľné. Poukázal na to, že tabuľky boli vyhotovené podľa blokov, pričom jednotlivé tabuľky sa vzťahovali k viacerým faktúram spoločne (napr. tabuľka na blok A, B sa týkala faktúr č. 170200246, č. 170200269 a č. 170200270), pričom obsahovali viacero jednotlivých položiek tovaru. Z tabuliek však nebolo zrejmé, ktorou konkrétnou faktúrou bola predmetná položka tovaru fakturovaná, v akom množstve, akým spôsobom bola vypočítaná celková cena podľa objednávky a celková cena podľa faktúry. Žalovaní tiež neuviedli, akým spôsobom bola pri vyhotovení uvedených tabuliek zohľadnená zmena cenníka, ktorá bola žalovanému 1/ oznámená 24.04.2017, príp. či a akým spôsobom bola premietnutá do objednávok. Okrem toho nebolo preukázané, že by cena uvedená žalovaným 1/ v objednávke bola zmluvne dohodnutou cenou podľa čl. II bodu 1/, ktorá mala vychádzať z cenníkov žalobcu. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že zmluvne dohodnutou náležitosťou objednávky nebola cena tovaru (čl. III bod 1 zmluvy). Prijatím objednávky žalobca nepotvrdzoval správnosť ceny tovaru v nej uvedenej. Naopak, podľa čl. III bodu 2 zmluvy, mal žalobca v potvrdení prijatia objednávky predpokladať cenu tovaru. Okrem toho žalovanému 1/ bola žalobcom fakturovaná kúpna cena tovaru nielen pre bloky A/-F/ akcie „Koliba varta“, ale aj pre iné stavby, napr. pre RGB Liptov, RD Nimnica. Taktiež bol žalovanému 1/ vyfakturovaný nielen tovar objednaný ním uvádzanými objednávkami, ale tiež doobjednaný tovar a prášková farba. Žalovaní konkrétne nezodôvodnili, ani nepreukázali cenu tovaru dodaného bez povrchovej úpravy, pričom je zrejmé, že táto v objednávke dohodnutá nebola, keďže bol objednaný tovar s povrchovou úpravou; nebolo zrejmé akým spôsobom a na základe čoho ju určili. Vzhľadom k tomu súd prvej inštancie neposúdil predmetné, žalovaným vytvorené tabuľky za právne relevantný dôkaz rozdielu medzi fakturovanou a zmluvne dohodnutou kúpnu cenou jednotlivých, v nich uvedených položkách tovaru. Vzal na zreteľ aj to, že žalovaní pri námietke nesprávnosti zmenkovej sumy z dôvodu nesprávnej fakturovanej ceny jednotlivých položiek vychádzali aj z faktúr, ktoré už boli žalovaným 1/ uhradené (faktúry č. 170200317 v sume 2 828,32 Eur, č. 170200303 v sume 6 918,02 Eur, č. 170200246 v sume 23 615,53 Eur, č. 170200294 v sume 9 103,12 Eur, č. 170200259 v sume 2 745,93 Eur a č. 170200270 v sume 233,- Eur) a z ktorých zmenková suma nepozostávala. Prípadná nesprávnosť týchto uhradených faktúr totiž nemala vplyv na cenu jednotlivých položiek fakturovaných neuhradenými faktúrami, z ktorých pozostávala zmenková suma. Z uvedených dôvodov tiež nebolo preukázané, že by žalovaný 1/ pri označených, už uhradených faktúrach uhradil žalobcovi väčšiu cenu ako bola zmluvne dohodnutá, v dôsledku čoho mal byť podľa žalovaných, dlh žalovaného 1/ ku dňu vyplnenia blankozmenky nižší ako je vyplnená zmenková suma. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na ust. § 2106 ods. 1 písm. c) zák. č. 89/2012 Sb. Občiansky zákoník a uviedol, že v konaní tiež nebolo preukázané, že by dodaním tovaru bez povrchovej úpravy žalovanému 1/ zo strany žalobcu došlo k podstatnému porušeniu zmluvy. Z emailovej korešpondencie žalobcu a žalovaného 1/ je zrejmé, že žalovaný 1/ mal záujem aj na takomto plnení zmluvy (teda dodaní tovaru bez povrchovej úpravy). Poukázal na to, že žalovaný 1/ dodávku tovaru bez povrchovej úpravy u žalobcu nereklamoval. Pokiaľ žalovaní namietali vadné vyplnenie zmenkovej sumy na žalovanej zmenke z dôvodu primeranej zľavy vo výške 9.013,02 Eur z ceny tovaru s poukazom na ust. § 2107 ods. 1 zák. č. 89/2012 Sb. Občiansky zákoník, súd prvej inštancie uviedol, že primeranosť takto uplatnenej zľavy z ceny tovaru v spore preukázaná nebola. Nebolo zrejmé, z akej ceny objednaného tovaru s povrchovou úpravou žalovaní vychádzali a na základe čoho ju stanovili, pri akých konkrétnych, jednotlivých položkách tovaru a vo vzťahu ku ktorým konkrétnym faktúram žalobcu. Taktiež nebolo zrejmé, na základe čoho a akým spôsobom žalovaní určili cenu tovaru bez povrchovej úpravy. Na základe uvedeného nebolo možné posúdiť rozdiel medzi cenou tovaru s povrchovou úpravou a cenou tovaru bez povrchovej úpravy. Hoci teda žalovaný 1/ mal (podľa tvrdenia žalovaných) vynaložiť náklady v sume 9 013,02 Eur, čím sa mal zmenšiť jeho majetok, nebolo z toho zrejmé, či uvedená suma zodpovedá aj primeranej zľave z

ceny dodaného tovaru. Taktiež žalovaní nepreukázali neoprávnenosť fakturácie tovaru bez povrchovej úpravy vo výške 15.875,78 Eur, nakoľko nimi vyhotovená tabuľka je nepreskúmateľná, a to z rovnakých dôvodov, pre ktoré sú nepreskúmateľné aj ostatné žalovanými vyhotovené tabuľky. V prípade tovaru s povrchovou úpravou a tovaru bez povrchovej úpravy sa jedná o odlišný tovar, pričom nie je zrejmé, z čoho žalovaní vychádzali, keď vychádzali z toho, že by cena týchto tovarov

(u tzv. surových profilov po pripočítaní ceny farby) mala byť rovnaká. Ako nedôvodnú vyhodnotil súd prvej inštancie aj námietku žalovaných o tom, že zmluvná pokuta vo výške 768,89 Eur, uplatnená v rámci zmenkovej sumy nie je splatná, nakoľko v zmysle čl. V bod 3, 4 písm. a) a čl. IV. bod 3 Rámcovej zmluvy podmienkou vzniku pohľadávky žalobcu z titulu dohodnutej zmluvnej pokuty bolo omeškanie žalovaného 1/ so zaplatením kúpnej ceny, k čomu aj došlo. Pokiaľ žalovaný 1/ s poukazom na čl. I § 17 zák. č. 191/1950 Sb. zákona smēnečného a šekového vzniesol proti žalovanej zmenkovej pohľadávke námietku započítania s jeho pohľadávkou na náhradu škody vo výške 9.013,02 Eur titulom náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť vynaložením nákladov na vykonanie povrchovej úpravy dodaného materiálu a dopravou do miesta vykonania tejto úpravy, súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaný 1/ existenciu pohľadávky z titulu náhrady škody nepreukázal a nepreukazoval teda ani zánik žalovanej pohľadávky započítaním. K tvrdeniu žalovaných, že žalobca porušil svoju zmluvnú povinnosť, vyplývajúcu z objednávky na bloky E, F, G, nakoľko nebol schopný v lehote dohodnutej v objednávke dodať žalovanému 1/ farebné profil a žalovaný 1/ preto požiadal žalobcu o dodanie tzv. surových profilov súd prvej inštancie uviedol, že zo strany žalovaných nebolo preukázané porušenie povinnosti zo strany žalobcu dodať žalovanému 1/ tovar objednaný objednávkou zo dňa 17.09.2017 pre bloky E, F, G, nakoľko v spore nebola preukázaná prípustnosť tejto objednávky v zmysle čl. III bodu 4 Rámcovej smlouvy č. 3/2015, podľa ktorého si žalovaný 1/ mohol objednať u žalobcu tovar iba v cene, ktorá spolu s aktuálnym zadĺžením kupujúceho u predávajúceho nesmela byť vyššia než 30 000,- Eur. Z písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 25.04.2019, ktoré žalovaní nepopreli, je zrejmé, že v čase objednávky bloku E, F, G na akciu „Koliba - Varta“ mal žalovaný 1/ zlú platobnú disciplínu a bol v omeškaní so zaplatením sumy 26 594,46 Eur; zároveň mal odobrať tovar vo fakturovanej sume 22 348,92 Eur, ktoré faktúry ešte neboli splatné. Z uvedeného je zrejmé, že v čase doručenia predmetnej objednávky žalobcovi, s ohľadom na hodnotu dovtedy neuhradeného odobratého tovaru od žalobcu v sume 26 594,46 Eur + 22 348,92 Eur, podľa čl. III bodu 4 Rámcovej smlouvy, si žalovaný 1/ už nemohol, bez toho, aby uhradil zálohu dohodnutú v čl. III bode 4 zmluvy, objednať ďalší tovar. Napriek tomu, že žalovaný 1/ predmetnú zálohu neuhradil, objednávkou objednal tovar pre blok E, F, G. V dôsledku nesplnenia podmienky upravenej v čl. III bode 4 zmluvy však nenastali účinky objednávky v zmysle čl. III bodu 1 zmluvy, nakoľko táto nespĺňala zmluvne stanovené podmienky objednávky (čl. III bod 4 zmluvy). Vzhľadom k tomu nemohlo dôjsť ani k jej platnému prijatiu zo strany žalovaného. Žalovanému bolo doručené iba potvrdenie

o tom, že predmetná objednávka bola žalobcovi doručená, žalovanému bude zaslaný jej výtlačok a bude zadaná do systému s termínom realizácie. Vzhľadom k tomu v spore nebola preukázaná povinnosť žalobcu poskytnúť žalovanému 1/ na základe uvedenej objednávky plnenie, a teda ani porušenie takejto neexistujúcej povinnosti. Súd prvej inštancie poukázal tiež na to, že podľa čl. III bodu 4 zmluvy nie je podmienkou prípustnosti objednávky presahujúcej zmluvne dohodnutú výšku vystavenie zálohovej faktúry, nakoľko kupujúci mal uhradiť nielen zálohu podľa čl. IV bodu 1 zmluvy, na ktorú sa mala vystaviť zálohová faktúra, ale k tomu ešte aj zálohu, o ktorú presahovala jeho objednávka hranicu (výšku) dohodnutú v čl. III bode 4 prvej vety zmluvy. Za potrebné považoval zohľadniť aj to, že v čase predmetnej objednávky žalovaný 1/ už mal voči žalobcovi neuhradené faktúry po lehote ich splatnosti, ktoré mal povinnosť uhradiť, a teda by bolo v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku žiadať za danej situácie od žalobcu, aby vystavil žalovanému 1/ ešte aj zálohovú faktúru, u ktorej bolo možné rozumne predpokladať, že ju žalovaný neuhradí, nakoľko neuhrádzal ani v tom čase už splatné riadne faktúry. Okrem toho poukázal na ust.

§ 1925 zák. č. 89/2012 Sb. Občanského zákoníka a uviedol, že je neprípustné, aby sa žalovaný 1/ domáhal voči žalobcovi náhrady škody 9 013,02 Eur v dôsledku vadného plnenia, ku ktorému malo, podľa neho, dôjsť zo strany žalobcu a zároveň aby si tú istú sumu uplatnil v dôsledku vadného plnenia aj titulom primeranej zľavy z kúpnej ceny tovaru. Za nedôvodnú označil súd prvej inštancie aj započítanie námietku žalovaného 1/ proti zmenkovej sume vo výške 1.506,52 Eur titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré podľa žalovaných malo predstavovať rozdiel medzi cenou dohodnutou na základe objednávok žalovaného 1/ a cenou fakturovanou žalobcom. Súd prvej inštancie, vychádzajúc z čl. III bod 1, 2 a z čl. II bod 1, 3 Rámcovej zmluvy č. 3/2015 konštatoval, že v spore nebolo preukázané tvrdenie žalovaných

o tom, že by si žalobca a žalovaný 1/ dohodli ceny tovaru v objednávkach, a teda následne nebol preukázaný ani rozdiel medzi cenami tovaru z objednávky, ktoré dohodnuté zmluvne neboli a fakturovanými cenami. Opätovne poukazuje aj na nepreskúmateľnosť predmetných tabuliek, vyhotovených žalovanými. Zdôraznil, že žalovaní uhradené faktúry až do dňa podania odporu nerozporovali, nenamietali ich výšku. V spore nebolo preukázané, že by žalovaný 1/ uhradil predmetné faktúry v časti 1.506,52 Eur bez právneho dôvodu, nakoľko nepreukázal, že by bola nimi vyfakturovaná cena, ktorá by bola stanovená v rozpore s cenníkmi žalobcu a čl. II bodmi 1-4 Rámcovej zmluvy. Preto vyhodnotil námietky žalovaných ako neopodstatnené a zaviazal žalovaných 1/, 2/, 3/ spoločne s nerozdielne zaplatiť žalobcovi 29.830 Eur so 6 % ročným úrokom z omeškania od 10.03.2018 do zaplataenia. V závere odôvodnenia svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, prečo nevykonal dokazovanie výsluchom svedkov M. O., p. S., p. S., S. O., S. P. a prečo žalovaných 2/, 3/ v konaní nevypočul ako svedkov. Uviedol tiež, prečo nevypočul žalovanú 2/, ktorá sa na pojednávanie dňa 29.11.2019 nedostavila a prečo nevykonal neskoro navrhnutý dôkaz - vyžiadanie softvérového kľúča od žalobcu. Okrem toho poukázal na charakteristické znaky zmenkového ručenia odlišné od všeobecných zabezpečovacích prostriedkov a na postavenie avalistu, teda zmenkového ručiteľa, ktorý je samostatným dlžníkom a ktorého záväzok je v zmysle ust. § 32 ods. 2 zák. č. 190/1950 Sb. nezávislý na záväzku zmenkového dlžníka a ktorý podľa § 17 citovaného zákona môže robiť majiteľovi zmenky námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k majiteľovi zmenky, nie však na vzťahoch zmenkovo zaviazanej osoby, na ktorú bolo ručenie prevzaté, k majiteľovi zmenky. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný 1/ v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že súd prvej inštancie v rámci skúmania dôvodnosti námietky na započítanie sumy 9.013,02 Eur titulom náhrady škody proti žalovanej zmenkovej sume nevykonal ním navrhnuté dôkazy vrátane výsluchov svedkov, čo vyplýva z odôvodnenia v odseku 25. napadnutého rozhodnutia, avšak napriek tomu v odseku 22.1. odôvodnenia zároveň skonštatoval, že škoda na strane žalovaného 1/ nebola preukázaná, a preto tu nie je dôvod na započítanie podľa §1982 ods. 1, 2 zák. č. 89/2012 Občianskeho zákoníka. Zdôraznil, že je povinný pri vykonávaní dôkazov a ich hodnotení ich brať vo vzájomnej súvislosti, avšak tu k tomu súd nepristúpil, lebo neumožnil svedkom objasniť skutočnosti spojené s dodaním tovaru a s následnými úkonmi žalovaného 1/. Práve tieto okolnosti a dôkazy mali viesť k tomu, aby súd mohol objektívne posúdiť vznik škody, jej výšku a potenciálnu náhradu zo strany žalobcu v prospech žalovaného 1/. Napriek tomuto nevykonaniu dôkazov svedeckými výpoveďami súd uviedol, že nemá za preukázaný obsah plnenia faktúr uvedených v odôvodnení rozsudku bod 22.2. Práve na zdokladovanie a objasnenie obsahu plnení podľa faktúr uvedených v bode 22.2. odôvodnenia rozsudku mali slúžiť dôkazy navrhnuté žalovaným 1/. Zároveň mali slúžiť na preukázanie skutočnej realizácie postupu medzi objednávkami žalovaného 1/ a dodaním tovaru žalobcom ,ktorý popisuje súd v bodoch 22.3.2,22.3.3,22.3.4. Aj v týchto bodoch súd konštatuje, že nemá za preukázané porušenie povinnosti žalobcu pri dodaní tovaru žalovanému 1/. Tento názor súdu však nevznikol na základe dostatočného vykonania dôkazov, ktoré navrhol žalovaný 1/ na svoju obranu pri prejednávaní tejto veci pred súdom. Podľa názoru žalovaného 1/ prvoinštančný súd nedostatočne zistil skutkový stav prejednáwanej veci a na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu nesprávne právne posúdil žalobou uplatňovaný nárok. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na opätovné prejednanie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správne potvrdiť. Zdôraznil, že predmetom žalobného návrhu bol nárok zo zmenky ako cenného papiera. Pohľadávka majiteľa zmenky a povinnosť dlžníka zaplatiť zmenkovú sumu sú právne nezávislé od základného právneho pomeru, majú samostatnú právnu povahu a existenciu. Záväzok zo zmenky je teda záväzkom nesporným a žalobca ako majiteľ zmenky nemá povinnosť svoj nárok preukazovať iným spôsobom, než predložením zmenky ako abstraktného cenného papiera. Zmenka, na základe ktorej bol nárok uplatnený, obsahuje všetky náležitosti obsiahnuté v § 75 a nasl. Zákona č.191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch a zabezpečuje svojmu majiteľovi právo na jej zaplataenie. V konaní na súde prvej inštancie on, žalobca vyvrátil námietky žalovaných, ktoré podali vo vzťahu k „platnosti“ zmenky ako aj námietky „vadného“ vyplnenia zmenky“ Pokiaľ sa týka vyššie uvedených námietok, žalobca je presvedčený, že prvoinštančný súd sa týmito námietkami dostatočným spôsobom vysporiadal a dal žalovaným jasné a zrozumiteľné odpovede, z akých dôvodov a v nadväznosti na aké právne predpisy považuje predloženú zmenku za platnú a vyplnenú

v súlade s právom. Pokiaľ sa týka skutkových námietok smerujúcich ku kauze zo strany žalovaných, prvoinštančný súd dal žalovaným dostatočný časový priestor vrátane tomu predchádzajúceho poučenia na pojednávaní o predbežnom prejednaní sporu za tým účelom, aby svoje tvrdenia z podaného odporu a vyslovených argumentov priamo na pojednávaní aj preukázali. Žalovaní tak neurobili, a teda neuniesli tak dôkazné bremeno. Žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaní počas konania na súde prvej inštancie menili svoje vyjadrenia, čo sa týka: - právnej argumentácie, keď od argumentu titulom predraženej dodávky na základe manažérskej chyby žalobcu, titulom údajného uplatnenia primeranej zľavy, titulom bezdôvodného obohatenia prešli až po údajný vznik škody na započítanie, - skutkových okolností, keď bez akýchkoľvek relevantných dôkazov, neustále tvrdili, že „chyba“ (ktorej následkom malo byť nezaplatenie nemalej sumy) sa mala stať u žalobcu, avšak konkrétne relevantné skutkové okolnosti, ktoré by mali takému tvrdeniu svedčiť neuviedli a v konečnom dôsledku nepredložili ani dôkazy svedčiace nimi tvrdným skutkovým okolnostiam, - námietok voči výške zmenkovej sumy, keď v priebehu konania bola výška sumy (časť zmenkovej sumy), ktorá mala byť podľa žalovaných spornou, bola niekoľko krát menená vrátane argumentácie k jej výpočtu. Uvedené konanie nasvedčuje tomu, že tvrdenia žalovaných v konaní boli účelové s cieľom oddialiť nútenú povinnosť zaplatenia dlžnej sumy a tomuto svedčí nakoniec aj obsah podaného odvolania. V odvolaní žalovaný 1/ poukazuje najmä na skutočnosť, že neboli vykonané všetky ním navrhované dôkazy s tým, že práve tieto nevykonané dôkazy mali preukázať vznik škody. Žalobca uviedol, že súhlasí v plnom rozsahu s odôvodnením okresného súdu vo vzťahu k nevykonaným dôkazom. Žalovaní nevyužili lehotu súdom určenú na predloženie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany a v prvostupňovom konaní včas nepredložili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Stotožnil sa tiež s vyhodnotením tejto situácie súdom v tom zmysle, že vypočúvanie svedkov za takejto situácie by bolo v rozpore so zásadami súdneho konania.

4. Žalovaný 1/ na vyjadrenie žalobcu písomne nereagoval.

5. Odvolací súd preskúmal vec na základe odvolania podaného žalovaným 1/ podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP. Po preskúmaní odvolania odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1/ nie je opodstatnené a že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo vzťahu k žalovanému 1/ potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

6. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dostatočne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán sporu, dôkazy vyhodnotil správne v súlade so zásadami v § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia žalobe v celom rozsahu vyhovel. Svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie.

7. Posúdením vyjadrení strán sporu v odvolacom konaní ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa vysporiadal s podstatnými tvrdeniami strán, a preto nie je dôvod na postup odvolacieho súdu podľa § 387 ods. 3 prvá veta CSP.

8. Za podstatnú odvolaciu námietku žalovaného 1/ považoval odvolací súd jeho tvrdenie, že súd prvej inštancie nevykonal všetky dôkazy ním navrhnuté v podanom odpore proti platobnému rozkazu, vrátane výsluchov svedkov na preukázanie výšky škody v sume 9.013,02 Eur, ktorú žalovaný 1/ uplatnil na započítanie proti zmenkovej pohľadávke. Práve na okolnosti preukázania výšky tejto škody a ku kauzálnej súvislosti medzi dodaním tovaru žalobcu a vznikom škody, žalovaný 1/ navrhol tieto dôkazy vykonať. Žalovaný 1/ v odvolaní poukazoval na to, že súd prvej inštancie tieto dôkazy nevykonal a následne skonštatoval, že nemal za preukázaný vznik škody na strane žalovaného 1/ v dôsledku porušenia povinnosti žalobcu pri dodaní tovaru žalovanému 1/. Žalovaný 1/ tvrdil, že k takémuto záveru prvoinštančný súd dospel práve v dôsledku nedostatočného vykonania dôkazov ním navrhnutých.

9. K odvolacej námietke žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné: Jednou z námietok vznesenou žalovaným 1/ v predmetnom spore proti žalovanej zmenkovej pohľadávke bola aj námietka započítania sumy 9.013,02 Eur titulom náhrady škody v zmysle § 2913 ods. 1 zák. č. 89/2012 Sb. Občianskeho

zákoníka, ktorá mala vzniknúť žalovanému 1/ vynaložením nákladov na chromatovanie a práškovanie žalobcom dodaného materiálu a jeho dopravu do miesta vykonania uvedenej povrchovej úpravy tovaru.

10. Z obsahu spisu ako aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že predmetnou námietkou vznesenou žalovaným 1/ proti pohľadávke žalobcu sa súd prvej inštancie zaoberal a záver o jej nedôvodnosti, ku ktorému dospel, podrobne odôvodnil v odsekoch 22.2. až 22.4., kde vyhodnotil vykonané dôkazy a na ich základe tistený skutkový stav veci následne právne posúdil. V uvedenej časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie podrobne vysvetlil a odôvodnil na základe čoho dospel k záveru, že žalobca nepreukázal nielen výšku vyčíslenej náhrady škody v sume 9.013,02 Eur (ods. 22.2. odôvodnenia napadnutého rozsudku), ale ani porušenie zmluvnej povinnosti zo strany žalobcu (ods. 22.3.1., 22.3.2, 22.3.3, 22.3.4. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Z dôkazov predložených v konaní, a to z Rámcovej zmluvy č. 3/2015 a z mailovej komunikácie zo dňa 25.10.2017 a zo dňa 30.10.2017 dospel súd prvej inštancie k správne právnemu záveru, že v spore nebolo preukázané porušenie povinnosti zo strany žalobcu dodať žalovanému 1/ tovar objednaný objednávkou zo dňa 17.09.2017, a to z dôvodu neprípustnosti tejto objednávky vzhľadom na aktuálne zadĺženie kupujúceho, ktoré nesmelo prevyšovať sumu 30.000 Eur. S prihliadnutím na obsah zmluvných dojednaní a zlú platobnú disciplínu žalovaného v čase vystavenia objednávky zo dňa 17.09.2017 súd prvej inštancie správne konštatoval, že nebola preukázaná povinnosť žalobcu poskytnúť žalovanému 1/ na základe uvedenej objednávky plnenie, a teda nebolo preukázané ani porušenie takejto neexistujúcej povinnosti. Súd prvej inštancie tiež poukázal na skutočnosť, že podľa čl. III bod 4 zmluvy nebolo podmienkou prípustnosti objednávky presahujúcej zmluvne dohodnutú výšku vystavenie zálohovej faktúry, pretože kupujúci mal uhradiť nielen zálohu podľa čl. IV bod 1 zmluvy, na ktorú sa mala vystaviť zálohová faktúra, ale k tomu ešte aj zálohu, o ktorú presahovala jeho objednávka hranicu (výšku) dohodnutú v čl. III bod 4 prvej vety zmluvy. Zohľadnil tiež, že v čase predmetnej objednávky žalovaný 1/ už mal voči žalobcovi neuhradené faktúry po lehote ich splatnosti, ktoré mal povinnosť uhradiť, a teda by bolo v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku žiadať za danej situácie od žalobcu, aby vystavil žalovanému 1/ ešte aj zálohovú faktúru, u ktorej bolo možné rozumne predpokladať, že ju žalovaný neuhradí, nakoľko neuhrádzal ani v tom čase už splatné riadne faktúry. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na ust. § 1925 zák. č. 89/2012 Sb. Občianskeho zákoníka, v zmysle ktorého uspokojenie, ktoré môže kupujúci dosiahnuť uplatnením niektorého z nárokov z vadného plnenia, nemôže dosiahnuť uplatnením nároku z iného právneho dôvodu, najmä z titulu náhrady škody, resp. z bezdôvodného obohatenia. Konštatoval, že pokiaľ žalovaný 1/uplatnil aj námietku vadného vyplnenia zmenkovej sumy na žalovanej zmenke z dôvodu vady tovaru, od ktorej odvodzoval právo na primeranú zľavu z kúpnej ceny, nemohol si z rovnakého dôvodu uplatňovať v tej istej výške náhradu škody. Prvoinštančný súd v odseku 25. odôvodnenia svojho rozhodnutia zároveň uviedol, že dokazovanie výsluchom svedkov M. O., p. S., p. S., S. O. a S. P. nevykonal, pretože medzi stranami nebolo sporné, že žalobca dodal žalovanému 1/ tovar bez povrchovej úpravy a že žalovaný si mal povrchovú úpravu zabezpečiť sám na svoje náklady. Uviedol tiež, že I. O. a L.. O. v konaní nevypočul ako svedkov, z dôvodu, že títo boli v konaní v procesnom postavení žalovaných a výsluch žalovanej 2/ ako strany sporu nevykonal, pretože táto sa na pojednávanie dňa 29.11.2019 nedostavila a svoju neúčast' neospravedlnila vážnymi dôvodmi.

11. Podľa ust. § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy. Výber dôkazov, ktoré sa budú vykonávať, je výlučne na súde, pričom súd musí dbať na to, aby nevytlúčil dôkaz spôsobilý preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený účastníkom, ak tento skutkový poznatok nebude preukazovať iným dôkazom. Súd musí mať pritom vždy vyriešenú otázku, na preukázanie ktorej skutočnosti vykoná ten-ktorý dôkaz. Keďže účastník môže navrhovať dôkazy aj v priebehu konania, súd rozhoduje o tom, či navrhnutý dôkaz vykoná aj priebežne počas konania. Ak sa rozhodne navrhnutý dôkaz nevykonať, musí to zdôvodniť v odôvodnení svojho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP). Spravidla pôjde o dôkazy, ktoré nemôžu smerovať k preukázaniu spornej skutočnosti preto, lebo tú skutočnosť možno preukázať iným dôkazom alebo sa týkajú skutočností nerozhodných a právne bezvýznamných, prípadne sú to dôkazy účastníkmi navrhnuté s úmyslom predĺžiť súdne konanie.

12. V prejednáwanej veci súd prvej inštancie založil právny záver svojho rozhodnutia o nepreukázaní započítania spôsobilej pohľadávky žalovaného 1/ na náhradu škody vo výške 9 013,02 Eur na skutkových zisteniach, ku ktorým dospel na základe listinných dôkazov (Rámcovej zmluvy- e-mailovej komunikácie), pričom riadne odôvodnil, prečo k otázke tvrdeného vzniku škody v dôsledku údajného

porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalobcu nepovažoval za potrebné vykonať dokazovanie výsluchom svedkov navrhovaných žalovným 1/.

13. Odvolací súd, vychádzajúc zo skutočností vyššie uvedených, konštatuje, že nezistil žiadne pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie pri vykonávaní a hodnotení dôkazov, ktoré vytvorili podklad pre jeho skutkové zistenia, na základe ktorých dospel k skutkovému stavu uvedenému vo vyššie označených častiach odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

14. Odvolací súd poukazuje na to, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

15. Odvolací súd po dôslednom preskúmaní obsahu spisu, odôvodnenia napadnutého rozsudku a rozsahu podaného odvolania zo strany žalovaného 1/ dospel k rovnakým záverom, ako súd prvej inštancie. Za potrebné považuje odvolací súd zdôrazniť, že odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany sporu na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie (IV. ÚS 112/05,

I. ÚS 117/05). Z ústavnoprávneho hľadiska preto niet žiadneho dôvodu, aby sa spochybňovali závery napadnutého rozhodnutia, ktoré sú dostatočne odôvodnené a majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť k záveru

o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti toho názoru. O svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu súdom prvej inštancie by bolo možné uvažovať v prípade, ak by sa ten natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku podrobne vysporiadal s argumentáciou žalovaného 1/ prezentovanou pred súdom prvej inštancie totožnou v ním podanom odvolaní, preto z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté

v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie. Pri posudzovaní vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie je nevyhnutné len zdôrazniť okolnosti podstatné a rozhodné, ktoré súvisia s odvolacími dôvodmi. Tento postup krajského súdu ako odvolacieho je aj

v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/05, v zmysle ktorého pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu.

16. Rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne a dostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie a na jeho právne posúdenie. Žalovaný 1/ v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie v konaní nezaoberal a ktoré by neboli predmetom jeho posudzovania.

17. Odvolací súd z dôvodov vyššie uvedených potvrdil napadnutý rozsudok vo vzťahu k žalovanému 1/ ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

18. O nároku žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému 1/ rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).